

VIŠI SUD U PODGORICI, kao drugostepeni, u vijeću sastavljenom od sudija: Dragane Đuranović, kao predsjednika vijeća, Vesne Jočić i Vesne Jovetić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca **Ekana Jasavića**, iz Podgorice, koga zastupa Azra Jasavić, advokat iz Podgorice, Hercegovačka 51, protiv tužene **D.O.O."JU MEDIA MONT"**, ul. 13 jul bb, Podgorica, koga zastupa izvršni direktor Milutinović Mladen čiji je punomoćnik Asanović Nebojša, advokat iz Podgorice, radi naknade nematerijalne štete, vr. sp. 125.000,00 eura, odlučujući po žalbi tužioca i tuženog protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br. 2211/05 od 13.10.2006. godine, u sjednici vijeća od 22.01.2008. godine, donio je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE žalbe tužioca i tuženog kao neosnovane i presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br. 2211/05 od 13.10.2006. godine, ***POTVRDJUJE.***

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Podgorici P.br. 2211/05 od 13.10.2006. godine, odlučeno je:

"DJELIMIČNO SE USVAJA tužbeni zahtjev, pa se tužena obavezuje da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete zbog povrede ugleda, časti i dostojanstva, usljed navoda iznijetih u dnevnom listu tuženog "Dan", koji je objavljen dana 01.08.2004. godine pod naslovom "Inspektor Ekan Jasavića koristio golfa iz kojeg je pucano na Duška Jovanovića", isplati iznos od 8.000,00 eura sa zateznom kamatom počev od presudjenja pa do konačne

isplate, a sve prednje u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja".

NAREDJUJE SE tuženoj objavljivanje izreke ove presude u dnevnom listu "Dan", u roku od 8 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom izvršenja.

ODBIJA SE tužbeni zahtjev za isplatu naknade nematerijalne štete mimo dosudjenog, u iznosu od još 117,00,00 eura, kao i u dijelu kojem je traženo da se tuženi obaveže da navedenu presudu o svom trošku objavi u dnevnim listovima "Vijesti", "Pobjeda" i "Republika", u roku od 8 dana po pravosnažnosti presude, **kao neosnovan.**

SVAKA STRANKA snosi svoje troškove postupka".

Protiv ove presude žalbe su blagovremeno izjavili tužilac i tuženi.

Tužilac pobija prvostepenu presudu zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Smatra da je neprihvatljiv stav prvostepenog suda da se duševni bolovi zbog povrede časti i ugleda mogu uporedjivati sa duševnim bolovima zbog smrti bliskog lica pa u konkretnom slučaju upućuje na sudsku praksu za štetu zbog povrede časti i ugleda i poziva se na praksu evropskog suda za ljudska prava prema kojoj političari moraju da snose veći teret i da su više izloženi javnim kritikama tako da u tom pravcu moraju biti tolerantni. Konačno je predložio da se prvostepena presuda preičaj i da se poveća dosudjeni iznos.

Tuženi pobija prvostepenu presudu iz svih zakonom predviđenih razloga. Ostaje pri navodima istaknutim tokom prvostepenog postupka da je tekst na koji se poziva tužilac prenijet iz "Frankfurtskih vijesti" koje su iste prethodno objavile pod nazivom "Ubica pucao iz policijskog vozila" čiji je autor Simonović Budimir. Ukazao je da se radi o novinama koje se u mnogo većem tiražu prodaju u Srbiji i Crnoj Gori i u inostranstvu u odnosu na list "Dan". Kako nijesu tužene "Frankfurtske vijesti" koje su prve objavile tekst koji je predmet tužbe nedvosmislen je zaključak da ako i postoji nešto u pomenutom tekstu što je neistinito ili djelimično istinito da je tuženi bio u stvarnoj zabludi. Postavlja pitanje kako drugačije objasniti činjenicu da mnogo veći mediji

koji su prvi pomenuli tužioca ne budu tuženi ili što tužilac nije objavio demanti onoga što je napisano. U protivnom tuženi nebi objavio tekst u dijelu u kojem nema svoje izvore saznanja. Inače po zakonu o medijima i novinarskom kodeksu novinarski tekstovi se prenose i sastavljaju iz različitih izvora kao što su svoji izvori, izvori iz drugih novina ili medija a tuženi je označio svoj izvor informacija iako to nije bio u obavezi. U odnosu na dio tekstva u kojem je označeno da je tužilac vozilo vozilom iz kojeg je kasnije pucano na pok. Duška Jovanovića navedena tvrdnja je istinita i potvrđena od strane samog tužioca samo je osporen period voženja pomenutog vozila a što je po tuženom nebitno i to predstavlja vrednosnu ocjenu novinara sa kojom ne mora svako da se složi. Sa današnje vremenske distance kao i vremenske distance objavljivanja pomenutog teksta " znajući da je iz tog vozila kasnije ubijen Duško Jovanović glavni i odgovorni urednik jedinog opozicionog medija u Crnoj Gori tada i sada" voženja ovog vozila je mnogo iako je trajao jedan dan. Takodje smatra da prilikom odmjeravanja visine štete prvostepeni sud nije utvrdio ekonomsku snagu i mogućnost tuženog da isplati tužiocu dosudjenu štetu iako je to bio u obavezi niti je vodio računa da se radi o nezavisnom mediju koji se finansira od svog rada. Dalje smatra da je prvostepeni sud prilikom odlučivanja pricinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer punomoćnik tužioca nije na pripremnom ročištu predložio da se provede dokaz saslušanjem tužioca kao parnične stranke pa ni na nekoliko ročišta glavne rasprave niti je na pripremnom ročištu odlučeno da će se provesti taj dokaz a isti je provreden na zadnjem ročištu iako o tome prethodno nije obaviješten tuženi koji je prigovorio na zapisniku ali na prigovor nije dobio odgovor čime je postupljeno suprotno odredbi čl. 290 ZPP-a. U tom pravcu poziva se na sudsku praksu rješenja Okružnog suda u Subotici i ukazuje da se bez saslušanja tužioca nije mogla donijeti odluka u ovoj pravnoj stvari. Takodje je ukazao da se iz presude ne vidi intezitet i dužina pretrpljenih duševnih bolova tužioca niti je na te okolnosti provodjeno vještačenje po vještaku medicinske struke a osim toga sudska praksa u Osnovnom sudu u Podgorici po pitanju vještačenja nije jedinstvena. Konačno smatra da je prilikom donošenja prvostepene presude povrijedjeno materijalno pravo - odredba čl. 200 Zakona o obligacionim odnosima jer se ne vidi na osnovu parametara je utvrđena visina štete kao što nije dokazano

da postoji uzročna veza između radnje tuženog i nastale štete. Konačno je predložio da se prvostepena presuda ukine.

Ispitujući prvostepenu presudu povodom izjavljenih žalbi u granicama iz čl. 379 st. 1 ZPP-a, ovaj sud nalazi da su žalbe neosnovane.

Prvostepena presuda donijeta je bez učinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 367 st. 2 tač. 3,7 i 12 ZPP-a i uz pravilnu primjenu materijalnog prava o čemu ovaj drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Nasuprot navodima žalbe tuženog prvostepeni sud je za svoju odluku dao jasne i uvjerljive razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud i na koje upućuje žalioca u pogledu osnova ne nalazeći za potrebno da ih ponavlja.

U tom smislu pravilno je našao prvostepeni sud da je tužiocu objavljivanjem spornog teksta od strane tuženog povrijedjena čast, ugled i dostojanstvo bez obzira što je nesporno da je imenovani jedno vrijeme koristio vozilo za koje se utvrdilo da je kasnije iz istog pucano na Duška Jovanovića. Pravilno nalazi prvostepeni sud da je tužilac to vozilo koristio kao službeno u obavljanju svojih dužnosti u MUP-u a posebno da je tužiocu nanijeta šteta navodima da je povodom pomenutog ubistva više puta bio privodjen i saslušavan koje činjenice nijesu tačne a što je sud utvrdio na osnovu provedenih dokaza. Nasuprot žalbenim navodima prvostepeni sud je pravilno cijenio da su bez uticaja navodi tuženog da je ove neistinite informacije preuzeo od "Frankfurtskih vijesti" budući da je čl. 20 st. 2 Zakona o mediji (Sl. list RCG br. 51/02 i br. 62/02) decidno predviđeno da "ako mediji objavi programski sadržaj kojim se narušava zakonom zaštićeni interes lica na koje se informacija odnosi ili kojom se vrijeđa čast, ugled ili integritet pojedinca, iznose ili prenose neistinite navodi o njegovom životu znanju i sposobnostima zainteresovano lice ima pravo na tužbu nadležnom sudu za naknadu štete protiv autora i osnivača medija".

Takodje pravilno nalazi prvostepeni sud da je tuženi u drugom dijelu teksta iznio neistinite podatke da se tužilac u jednoj istrazi ogriješio o zakon i bio uhapšen i suspendovan te da je nakon

interne policijske istrage utvrđeno da je prilikom hapšenja dvojice mladića osumnjičenih za sitni kriminal njih odveo a njihovu majku odveo u drugu prostoriju gdje je prisilio na oralni seks zbog čega je bio suspendovan a nedugo zatim unaprijedjen u inspektora za borbu protiv terorizma. Dakle nasuprot žalbenim navodima prvostepeni sud je pravilnom ocjenom izvedenih dokaza - krivičnih spisa K.br. 286/05 Osnovnog suda u Podgorici i iskazom svjedoka Rakočević Mitra pravilno našao da tuženi prilikom obavještavanja javnosti u konkretnom slučaju nije postupio dobronamjerno niti je provjerio tačnost navedenih činjenica te da odgovornost tuženog stoji u načinu saopštavanja ovih podataka koji su saopšteni suprotno čl. 3 Kodeksa novinara Crne Gore. Na navedeni način utvrđeno je postojanje uzročne veze izmedju radnje tuženog i štetne posledice koje je pretrpio tužilac.

Takodje nasuprot žalbenim navodima tuženog prvostepeni sud nije pričinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka na način što je odluku o saslušanju tužioca u svojstvu stranke donio na zadnjem ročištu a ovo imajući u vidu da je pomenuti dokaz predložen u tužbi te da se radi o dokazu koji se provodi na kraju nakon provodjenja svih ostalih dokaza.

Isto tako neosnovano se žalbom tuženog ukazuje da je prvostepeni sud bio u obavezi da visinu štete - intezitet i dužinu pretrpljenih duševnih bolova utvrđuje preko vještaka medicinske struke. Nasuprot navodima žalbe tužioca i tuženog prvostepeni sud je visinu štete pravilno utvrdio primjenom čl. 200 Zakona o obligacionim odnosima prema kojem izmedju ostalog zbog povrede časti i ugleda sud će dosuditi pravičnu naknadu cijeneći značaj povrijedjenog dobra i cilj kojem naknada služi a vodeći računa da se dosudjenom naknadom ne pogoduje težnjama koje nijesu spojive sa njenom prirodom i društvenom svrhom.

S tim u vezi ukazuje se tužiocu da je prilikom odlučivanja o visini naknade prvostepeni sud imao u vidu postojeću sudsku praksu ali da se naknada štete za ovaj vid štete određuje zavisno od svakog konkretnog slučaja i od sadržine izjava za svaku individualnu štetu tako da se ne može sa uspjehom pozivati na visinu štete koja dosudjena drugim licima jer je i u tim slučajevima prvostepeni sud prilikom odlučivanja cijenio konkretne okolnosti i sadržinu izjava.

Na osnovu izloženog žalbu tužioca i tuženog je valjalo odbiti a prvostepenu presudu potvrditi pa je primjenom čl. 382 ZPP-a odlučeno kao u izreci.

VIŠI SUD U PODGORICI
dana 22.01.2008. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Dragana Đuranović, s.r.

Tačnost otpisavka ovjerava
ovlašćeni službenik suda

